

הת (אילת) 30513-03-25 - ג'מאל חוראני נ' מדינת ישראל

ה"ת (אילת) 30513-03-25 - ג'מאל חוראני ואח' נ' מדינת ישראל/שלום אילת
ה"ת (אילת) 30513-03-25

1. ג'מאל חוראני

2. מוחמד חוראני

נ ג ד

מדינת ישראל

בית משפט השלום באילת

[28.05.2025]

כבוד השופט, סגן הנשיא שי ברגר

החלטה

1. לפניי בקשת המבקשים להשבת תפוסים, מכשירים סלולריים אשר נתפסו על ידי משטרת ישראל, בהתאם להוראות סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").

הרקע:

2. ביום 25.09.2024 בוצע חיפוש בדירה ברחוב אבני החושן 6 באילת, מקום מגוריהם של המבקשים, במסגרת

חקירה בתיק פל"א 401619/24.

3. במהלך החיפוש נתפסו מספר חפצים, ובכללם שני מכשירי הטלפון הניידים של המבקשים - Galaxy S23-

Galaxy S24.

4. ביום 09.10.2024 הוגש נגד המבקשים כתב אישום בת"פ 17965-10-24, בגין עבירות לפי חוק הכניסה לישראל,

תשי"ב-1952.

5. ביום 03.12.2024, בהחלטת כב' השופט גיל אדלמן בה"ת 50287-11-24, הורה בית המשפט על שחרור יתר

התפוסים, למעט מכשירי הטלפון, בכפוף להפקדת ערבות בסך 1,500 ש"ח עבור כל מכשיר, בהתאם לעמדת

המשיבה לפיה הטלפונים דרושים כראיה.

6. בהמשך, ביום 02.03.2025, במסגרת הליך גישור בתיק ג"פ 50758-02-25, הגיעו הצדדים להסדר דיוני,

במסגרתו הודו המבקשים בעובדות כתב אישום מתוקן והוסכם כי הצדדים לא יוגבלו בטענותיהם לעונש.

7. ביום 12.03.2025 הוגשה בקשה להשבת הטלפונים, בטענה כי לא נתבקש חילוטם ולא נמסרה כוונה כזו בכתב האישום - המקורי או המתוקן - וכן כי לאור הודאת המבקשים, נמנעה הצגת ראיות ולכן תמה תכלית תפיסת המכשירים.
8. בדיון שנערך ביום 30.04.2025, טענה המשיבה כי בכוונתה לבקש את השמדת המכשירים, מאחר שלטענתה שימשו לביצוע העבירות, על אף שעד לאותו שלב לא ביקשה את חילוטם או הצהירה על כוונה כאמור. דיון והכרעה
9. סעיף 32 לפקודה קובע את סמכות המשטרה לתפוס חפצים:
" (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה." 10. סעיף 34 לפקודה קובע כי:
"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין-משטרה בדרגת מפקח-משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית-משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו." 11. כאמור, ב"כ המבקשים טען כי המשיבה לא ציינה בכתב האישום את כוונתה לעתור לחילוט מכשירי הטלפון ולא הצהירה על כוונתה ביחס אליהם עד לאחר שהוגשה בקשה זו של המבקשים להחזרת התפוסים.
12. אמנם, קיימים מספר חיקוקים הקובעים את חובת ההודעה בכתב בדבר כוונת החילוט, במסגרת כתב האישום. כך, החוק לאיסור הלבנת הון קובע בסעיף 21(ו) כי יש לציין בכתב האישום את הרכוש שאת חילוטו מבקשים או שווי הרכוש שלגביו מבקשים צו חילוט, ובפקודת הסמים המסוכנים נקבע בסעיף 36א(ה) כי בקשה לחילוט ופירוט הרכוש שאת חילוטו מבקשים, "יצוינו בכתב האישום" ואם נתגלה רכוש נוסף שאת חילוטו מבקשים, "רשאי התובע לתקן את כתב האישום בכל שלב של ההליכים עד לגזר הדין".
13. עם זאת, בענייננו, כתב האישום המתוקן מייחס למבקשים עבירות של הלנה או העסקה של תושב זר למשך יומיים רצופים או יותר והסעת שלושה תושבים זרים או יותר, עבירות לפי חוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952. הדרישה כי כוונת החילוט תצוין בכתב האישום, הינה תנאי בלתי איון, ככל שהדבר נוגע לחוק איסור הלבנת הון ולפקודת הסמים המסוכנים, אשר אינם רלוונטיים כלל לענייננו.
14. לפיכך, שעה שאין מדובר בהוראת חוק ספציפי המורה אחרת, לא מוטלת על התביעה החובה החוקית לציין בכתב האישום או בבקשה נפרדת את כוונתה לעתור לחילוט תפוס, והיא פעלה כדין כאשר הצהירה על כוונתה ביחס לתפוסים עם הגשת בקשת המבקשים להחזרתם.
15. משהוכרע דינם של המבקשים, מכשירי הטלפון חדלו מלשמש כראיה ועיקרה של תכלית תפיסתם כיום היא לצורך אפשרות חילוטם, במסגרת גזר הדין. קבלת הבקשה לשחרור התפוסים נשוא הבקשה והשבתם לידי המבקשים בשלב זה, למעשה תמנע את האפשרות בידי המשיבה לעתור לחילוטם במסגרת גזר הדין.
16. אשר על כן, בית המשפט סבור כי בשלב הנוכחי קיימת הצדקה שלא להורות על השבתם של מכשירי הטלפון התפוסים, עד להכרעה סופית בשאלת חילוטם או השמדתם במסגרת גזר הדין והבקשה דנא הוגשה טרם עת.
17. למען הסר ספק, מובהר כי אין באמור לעיל כדי לקבוע מסמרות באשר לתוצאה האפשרית בגזר הדין, וכל טענה של המבקשים תישמר להם לרבות התנגדותם לבקשת חילוט או השמדה ככל שתוגש על ידי המשיבה. סוף דבר
18. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.
המזכירות תסגור את התיק ותשלח את ההחלטה לצדדים.
ניתנה היום, א' סיוון תשפ"ה, 28 מאי 2025, בהעדר הצדדים.